

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/170/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213222724
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213222724.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti odporcovi: R. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W., prechodne bytom W., Z. XX, o zaplatenie 710 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 31. októbra 2014 č. k. 10C/61/2014-70 v jeho zamietajúcej časti takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 42,91 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 21. 10. 2010 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 2 písm. a), b) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01. 04. 2002 do 30. 06. 2006, § 3 ods. 1, 2, 5, 6, § 4 ods. 1 a 3 citovaného zákona, ako aj ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ust. § 23a ods. 1, 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ako aj § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a vykonaným dokazovaním. Právny vzťah medzi účastníkmi konania súd v zmysle ustanovení zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom čase uzatvorenia zmluvy, ako aj vzhľadom na ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka posúdil ako občiansko-právnu (spotrebiteľskú) zmluvu, pretože bola uzatvorená medzi veriteľom (t. j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov z vlastných zdrojov) a spotrebiteľom (fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon povolania, zamestnania alebo podnikania). Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa U. poskytla odporcovi na základe úverovej zmluvy č. 0212107846, uzatvorenej dňa 27. 10. 2005, úver vo výške 1.643,10 eura (49.500 Sk) s dohodnutou výškou ročnej úverovej sadzby 17,30% (nesprávne uvedené 10,95%), ktorý sa odporca zaviazal uhradiť formou 59 pravidelných mesačných splátok vo výške 42,92 eura s dátumom prvej mesačnej splátky dňa 20. 11. 2005 a dátumom poslednej mesačnej splátky úveru dňa 20. 10. 2010, kedy nastala konečná splatnosť úveru. V rozpore so zmluvnými dojednaniaми odporca svoj záväzok nesplnil v čase určenom v úverovej zmluve v lehote splatnosti do 20. 10. 2010, čím sa dostal do omeškania s vrátením nesplatennej časti istiny poskytnutého úveru v sume 612,31 eura a s vrátením nezaplatených zmluvných úrokov v sume 97,69 eura. Odporca sa v konaní bránil tým, že úver prestal splácať z dôvodu

finančných ťažkostí, keď v roku 2009 prišiel o prácu. Vzniesol námietku premlčania. Navrhovateľ svoju aktívnu legitímáciu v spore preukázal zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0329/2013/CE, ktorú uzavrel postupník dňa 28. 03. 2013 s postupcom U. U., a. s., pričom predmetom tejto zmluvy bola aj pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania. Právo uplatnené v tomto konaní sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe. Odporca mal úver uhradiť formou 59 pravidelných mesačných splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20. 11. 2005, kde práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. To v danom prípade znamená, že pre prvú splátku 3-ročná premlčacia doba plynula od 21. 11. 2005 a skončila 21. 11. 2008. Predposledná splátka bola splatná 20. 09. 2010, pre túto splátku premlčacia doba uplynula 21. 09. 2013, pre poslednú splátku splatnú dňa 20. 10. 2010 uplynula 21. 10. 2013. Vzhľadom na to, že právny predchodca navrhovateľa a odporca neuzavreli obyčajnú úverovú zmluvu, ale zmluvu o splátkovom úvere, súd mal za to, že právny názor vyslovený v rozsudku NS SR sp. zn. 4Obo 54/2007 nie je možné aplikovať na daný právny vzťah. Na tom nič nemení, že veriteľ termín splatnosti poslednej splátky označil konečnou splatnosťou úveru. Označenie „splátkový úver“ by nemalo žiadne opodstatnenie, keby nebol žiadny rozdiel medzi klasickým úverom, ktorý má dlžník splácať v dohodnutých mesačných splátkach a splátkovým úverom. Nakoľko návrh bol súdu doručený dňa 08. 10. 2013, súd konštatoval, že všetky splátky splatné do 20. 09. 2013 sú premlčané, preto v tejto časti súd návrh spolu s uplatneným úrokom z omeškania zamietol a navrhovateľovi priznal iba nárok na poslednú splátku splatnú 20. 10. 2010 v sume 42,91 eura spolu s uplatneným úrokom z omeškania vo výške 9% od 21. 10. 2010, od ktorého dňa sa odporca dostal s touto splátkou do omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keď navrhovateľ mal vo veci nepatrný úspech, odporcovi žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil.

Rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti, ako aj časti náhrady trov konania napadol v zákonnej lehote navrhovateľ, ktorý sa domáhal zmeny rozsudku súdu prvého stupňa tak, že odporca bude zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi istinu 667,09 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 569,40 eura od 21. 10. 2010 do zaplatenia a trovy konania v sume 336,63 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Mal za to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že v predmetnej veci mu vzniklo právo na zaplatenie celej uplatnenej peňažnej pohľadávky. Právne posúdenie veci súdom prvého stupňa je nepreskúmateľné. Nedostatok riadneho a dostatočného odôvodnenia rozhodnutia predstavuje porušenie práva na spravodlivé súdne konanie, keďže sa ním odníma účastníkom konania možnosť skutkovo a právne reagovať na rozhodnutie súdu, proti ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Posúdenie premlčania v časti uplatnenej pohľadávky in concreto dohodnutých splátok úveru splatných pred 20. 09. 2010 je v rozpore s platným právom a ustálenou judikatúrou. Úver poskytnutý odporcovi jeho právnym predchodcom bol splatný dňa 20. 10. 2010. Tento deň bol dňom konečnej splatnosti úveru. Zmluvná dohoda o uhradení úveru v splátkach nie je dohodou o plnení v splátkach podľa § 103 OZ, nakoľko si zmluvné strany dohodli konečnú splatnosť dlhu na deň 20. 10. 2010. Premlčacia doba pre celú sumu neuhradeného úveru mohla začať plynúť dňa 21. 10. 2010 a žaloba bola podaná pred uplynutím premlčacej doby. Poukázal na rozsudok NS SR pod sp. zn. 4Obo/54/2007. Navrhol preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a návrhu vyhovieť v celom rozsahu.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti náhrady trov konania podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP postupom v zmysle § 156 ods. 3 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti, ako aj v časti náhrady trov konania je potrebné podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdiť.

Predmetom konania bol nárok navrhovateľa uplatnený na súde prvého stupňa dňa 08. 10. 2010 na zaplatenie sumy 710 eur s úrokom z omeškania 9% z dlžnej sumy 612,31 eura od 21. 10. 2010 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Navrhovateľ svoj nárok odôvodňoval od zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi SLSP, a. s. so sídlom Bratislava, Tomášikova 48 ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. so sídlom Bratislava, Karadžičova 8 ako postupníkom zo dňa 28. 03. 2013, podľa ktorej bola pohľadávka voči odporcovi postúpená z titulu nesplateného úveru v zmysle zmluvy o splátkovom úvere č. 0212107846 zo dňa 27. 10. 2005. Z uvedenej zmluvy o splátkovom úvere vyplynulo, že právny predchodca navrhovateľa SLSP, a. s. uzatvorila s odporcom

zmluvu o splátkovom úvere na sumu 49.500 Sk v tom čase s úrokovou sadzbou 17,30% stanovenej do konečnej splatnosti úveru. Výška dohodnutých mesačných splátok predstavovala sumu 1.293 Sk (42,91 eura) mesačne k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 20. 11. 2005 a konečná splatnosť úveru na 20. 10. 2010. Odporca porušil jednotlivé dojednania zmluvy o splátkovom úvere a úver prestal splácať, pričom nesplatená časť istiny poskytnutého úveru predstavovala sumu 612,31 eura.

Súd prvého stupňa správne postupoval, keď na danú vec ako vec spotrebiteľskú aplikoval ust. § 52 ods. 1 a nasl., ako aj ustanovenie § 103 OZ a ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, čo znamená v zamietajúcej časti, ako aj v časti náhrady trov konania, považuje ich za správne, a preto nie je potrebné, aby tieto vecne správne závery súdu prvého stupňa odvolací súd opakoval.

Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva, že v konaní bolo nesporne preukázané, že právny predchodca navrhovateľa bol v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere v postavení dodávateľa a odporca v postavení spotrebiteľa. Ustanovenia § 52 a nasl. OZ účinné v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy je potrebné vykladať v súlade s obsahom a účelom európskej ochrany spotrebiteľov obsiahnutej v príslušných smerniciach. Nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu však na danú zmluvu ako spotrebiteľskú je potrebné aplikovať, vzhľadom na jej spotrebiteľský charakter, ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustáľované v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd SR v uznesení pod sp. zn. I.ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013. Uvedenému nasvedčuje i novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z., ktorá definitívne vyriešila doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že na všetky právne vzťahy, ktorým účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Súd prvého stupňa správne v danej veci aplikoval ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. účinného od 01. 05. 2014 na danú vec, v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo zavedené zák. č. 102/2014 Z. z. neobsahovalo osobitné prechodné ustanovenia, ktoré by účinky posúvalo až na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy, je potrebné ho aplikovať na všetky súdené veci v čase rozhodovania.

Rovnako odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako dlžníkom, bolo dohodnuté plnenie poskytnutého úveru v splátkach, o čom svedčí i samotná forma, ktorou bol úver poskytnutý, a to zmluva o splátkovom úvere č. 02121077846, z ktorej jednoznačne vyplýva mesačná periodicita jednotlivých splátok, ktoré sú splatné vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky nastala dňa 20. 11. 2005 a konečná splatnosť úveru nastala dňa 20. 10. 2010. Samotná zmluva neobsahovala dojednanie, že nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh, resp. v konaní nebolo tvrdené, ani nebolo preukázané, že by došlo k odstúpeniu od zmluvy a takouto formou by sa stal splatný celý dlh. Z uvedeného dôvodu preto súd prvého stupňa správne aplikoval ust. § 103 OZ a posúdil premlčanie každej jednotlivej splátky osobitne. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania u každej jednotlivej splátky, keď vychádzal zo samotného návrhu, ktorý bol súdu doručený dňa 08. 10. 2013, pričom splátky splatné do 08. 10. 2010 považoval za premlčané. Keďže konečná splatnosť, a teda splatnosť poslednej splátky bola splatná dňa 20. 10. 2010, správne priznal navrhovateľovi iba poslednú nepremlchanú splátku, splatnú dňa 20. 10. 2010 v sume 42,91 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania z nezaplatenej splátky.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 54/2007 zo dňa 17. 06. 2008 je potrebné uviesť, že v danej veci došlo k odstúpeniu od zmluvy a pri otázke premlčania rozhodoval Najvyšší súd SR v zmysle § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka, takže dané rozhodnutie je pre prejednávajúcu vec právne irelevantné.

Napokon nie je dôvodná ani námietka navrhovateľa v podanom odvolaní, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nespreskúmateľné. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že napadnutý rozsudok nie je v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a zodpovedá ust. § 157 ods. 2 OSP, keď súd prvého stupňa dostatočným spôsobom vykonal dokazovanie, vo svojom rozhodnutí popísal dostatočným spôsobom skutkový stav, uviedol zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec posúdil a výstižným a dostatočným spôsobom svoje rozhodnutie i odôvodnil. Rozhodnutie súdu prvého stupňa tak mohlo v dôsledku podaného odvolania podliehať prieskumu odvolacím súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému odporcovi v odvolacom konaní náhradu trov konania nepriznal, pretože si trovy odvolacieho konania neuplatnil, ani mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.